Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 251 (5685) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Marți 23 iulie 1968

ÎN PAG. A 3-a:

CELE 8 MINUNI ALE FOTBALULUI

● SE CONTUREAZĂ DUELUL EUROPA — AMERICA DE SUD ● AMINTIRI ÎN STADTPARK, LA VIENA ● „AH, DU LIBES WUNDERTEAM !" ● SECRETELE LUI WIENER SCHULE ● CINE A FOST „DER PAPIERENE" ?

Reîntorși de la Londra, unde au cedat la limită (3—4) selecționatei britanice, jucătorii Wunderteamului au disputat un joc la Paris. În fotografia noastră, echipa austriacă înaintea acestui meci. În mijlocul fotbaliștilor, Hugo Meisl parcă spune fotografilor : „Nu ! Nu declanșați încă" ! Ultimul din dreapta, în rîndul de sus, celebrul Sindelar, „Der Papierene".

CE FACEM ?

Un Pîrcălab „angajat" cu decizie, așa cum am vrea să-l vedem mereu pe talentatul nostru internațional.

Foto : V. BAGEAG

● UN NOU CAMPIONAT BATE LA UȘĂ

● DEZIDERATE MAJORE ALE PERIOADEI ACTUALE

Lotul național a efectuat o pregătire de două săptămîni la Snagov. Faptul e consumat și nu mai revenim asupra utilității sau neutilității cantonamentului respectiv. Pregătirile au scos la iveală dorința jucătorilor de a crește în valoare, pe care vor avea prilejul să o demonstreze la întîlnirile apropiate. Dorim s-o vedem.

Așadar, un nou campionat bate la ușă. În toamnă, ne așteaptă confruntări internaționale de o deosebită importanță (meciurile preliminare pentru campionatul mondial).

Despre pregătirile pe care le fac echipele de club în această perioadă, ce obiective își propun ele să atingă, obiective care să se circumscrie în aria generală a ridicării fotbalului nostru, se știe încă destul de puțin.

Deși nu sîntem partizanii unor directive de la „centru", înțelegînd prin aceasta obligativitatea pentru echipe de a respecta întocmai, nediferențiat, potrivit propriului specific, planurile de pregătire elaborate de Federația de fotbal, socotim, totuși, dat fiind că ne aflăm încă în perioada căutării măsurilor de redresare, că anumite indicații, cu caracter orientativ, au un rol foarte important. Subliniem din nou că opinăm pentru pregătiri specifice, pentru planuri de an-

Dragoș COJOCARU

(Continuare în pag. a 3-a)

ÎN CAMPING

Muntele exercită, cu o forță irezistibilă, atracția asupra omului dornic de recreare, de priveliști fermecătoare, de ozonul pădurilor de brad. O dovedește și această imagine a campingului amenajat într-o frumoasă stațiune montană.

ROMÂNIA INCLUSĂ ÎN ESCALELE „TURULUI AERIAN AL EUROPEI '69"

GRAZ, *22 (prin telefon).* — Într-o declarație a dr. Josef Gaisbacher, președintele Federației Aeronautice Internaționale — făcută pentru ziarul „Sportul" din București — se subliniază că itinerariul viitoarei ediții a raliului internațional destinat avioanelor de turism „TURUL AERIAN AL EUROPEI '69" include și două escale în România: la Arad și la Mamaia.

Organizarea, care se înscrie între manifestările de tradiție ale aviației internaționale de turism, se desfășoară din doi în doi ani și fiecare dintre ediții cunoaște un număr sporit de participanți.

Exprimînd un deziderat al majorității concurenților de pînă acum, comisia de specialitate din cadrul F.A.I. a preconizat lărgirea ariei de desfășurare a raliului, implicînd sur-

Dr. JOSEF GAISBACHER

volul de-alungul Dunării românești și o escală la Mamaia.

Și cum ediția 1969 a probei a reținut orașul Graz din Austria (care e reședința profesională a președintelui F.A.I.) ca punct de plecare în raliu, prima escală va fi la Arad, după care traseul prevede zborul spre zona Dunării de pe teritoriul românesc și escală la Mamaia. Se va zbura pe deasupra fluviului, pe întregul lui curs românesc, pînă în Deltă.

De pe litoralul dobrogean raliul trasează ruta Odesei, unde, de asemenea, va avea loc o escală și apoi, către Nord.

— *„Am ținut să includem România în popasurile acestei competiții căreia, cu*

V. FIROIU

(Continuare în pag. a 4-a)

POLITICA STRUȚULUI

Centura „Sportul" a fost creată cu intenția de a înviora activitatea pugilistică autohtonă, cu gîndul încurajator de a da fiecărui aspirant la gloria sportivă în ring sentimentul posibilității de a înfrunta oricînd pe cei mai buni. Se pare că, în bună parte, challenge-ul perpetuu pe care l-am inițiat a pornit la drum cu dreptul. Nu vom mai reaminti detaliile, adeseori citate, privind succesul de casă, captarea interesului centrelor provinciale, apariția unor speranțe veritabile etc.

Centura „Sportul" a fost creată cu intenția de a da o mînă de ajutor celor ce veghează la destinele boxului românesc. Din păcate, se pare că — deși primită cu bunăvoință — inițiativa a fost tratată doar la limitele aspectului ei de suprafață, la limitele beneficiului spectacular pe care-l putea produce. Poate tocmai din această cauză întîlnirile în jurul centurilor „Sportul" au încetat. Regula perpetuității — rațiunea însăși de existență a acestor întreceri — a fost încălcată și dosită sub noianul unor justificări lipsite de valabilitate.

Să revedem faptele, convinși că de data aceasta detaliile au importanță. La 4 aprilie 1968, Mihai Goanță provoacă la un meci pentru centura „Sportul" pe Gh. Bădoi, propunînd disputarea întîlnirii la Craiova. Peste șase zile, Bădoi răspunde afirmativ. **Dar meciul nu are loc.** La 9 aprilie, Vasile Mariuțan anunță candidatura sa la aceeași centură, deținută de tînărul Ion Alexe. Toată lumea este de acord, **dar meciul nu are loc.** La 25 aprilie, Gh. Lungu, antrenorul clubului Constructorul din București, prezintă, în numele elevului său, C. Stanciu, provocarea adresată lui Ion Dinu (Constanța) și propune disputarea întîlnirii la București în ziua de 12 mai. **Dar meciul nu are loc.**

În toate aceste cazuri, ca și în altele în care s-ar fi justificat ținerea unor întîlniri pentru centura „Sportul", inițiativa a fost stăvilită de argumente aparent precumpănitoare. La o analiză mai atentă, se recunoaște însă lesne șubrezenia argumentației. La început s-a vorbit de competițiile zonale, pe urmă de finalele campionatelor naționale, apoi de întîlnirile sau galele internaționale, iar la urmă, de necesitatea respectării programului de antrenament al diverselor loturi. Cu o dragoste demnă de cea mai blîndă doică, boxeri în toată firea sînt ținuți sub obroc, cocoloșiți și feriți de ciocniri. F. R. Box se plînge că selecționabililor nu li se pot asigura suficiente meciuri-test cu adversari de peste hotare. Finalele campionatelor naționale au dovedit însă că sînt în țară destui boxeri în stare să facă zile amare campionilor sau candidaților olimpici. Antrenorii acestora din urmă se tem că elevii lor ar suporta — în cazul unui meci pentru centură — asaltul prea violent al challengerilor. Ca și cum la Jocurile Olimpice cineva îi va menaja pe băieții noștri ținuți în puf. (Că nu va fi așa s-a văzut în cele cîteva ieșiri recente peste hotare). Antrenorii se tem că neprevăzuții candidați la centurile „Sportul" ar putea avea stiluri de luptă contrare prevederilor din planurile lor de antrenament. Ca și cum cineva ar putea ști de pe acum, cu daruri de Mafaldă, ce fel de adversari ne vor cădea în marea loterie a tragerilor la sorți de la Mexico. Nu există pregătire mai bună decît aceea care te pune în situația de a face față oricărui stil, de a fi superior pe toate planurile oponentului. Această stare de excelență se obține numai în focul luptei cu orice fel de adversari, cu cît mai deosebiți unul de altul — cu atît mai bine.

Atunci de ce refuză cei în drept organizarea — sau acceptarea, sau aprobarea meciurilor pentru centurile „Sportul" ? Mai există un motiv nemărturisit fățiș. Teama de înfrîngere. Dacă un candidat olimpic este învins în Olanda sau în Tunis, treacă-meargă. Ne vom scuza, vom justifica, vom găsi țapi ispășitori. Dar dacă același candidat va pierde la Craiova, Galați sau Tg. Mureș, se naște teama că opinia publică va impune modificări în alcătuirea loturilor naționale ! Iată o situație delicată, în care politica struțului nu este de loc glorioasă.

Tuturor celor care răspund de destinele boxului românesc le adresăm apelul : lăsați tinerilor ambițioși calea liberă spre porțile consacrării, nu le frîngeți avînturile, dacă doriți din toată inima redresarea pugilismului autohton ! Nu puneți calculele de hîrtie mai presus de speranțele și elanurile unei generații de tineri, dacă doriți fierbinte ca boxul românesc să nu rămînă un club închis, rezervat doar membrilor cu recomandații.

Victor BANCIULESCU

N. R. Conform regulamentului, întocmit de o comisie de specialiști, deținătorilor de centuri „Sportul" care nu răspund în termenul fixat provocărilor lansate de challengeri li se vor retrage trofeele. Acestea vor fi puse în joc — conform aceluiași regulament — la cererea primei perechi de challengeri care se prezintă.

Cadeții ciclismului din Franța, Ungaria și România vor evolua pe șoselele litoralului

Șoselele dobrogene și străzile din Constanța vor găzdui, de miercuri și pînă sîmbătă, întrecerile cicliste prilejuite de Criteriul internațional al juniorilor.

Cadeții noștri își vor măsura forțele cu cei din Franța și Ungaria în cadrul a 4 probe : *miercuri* — fond 100 km pe șoseaua Negru Vodă ; *joi* — contratimp individual 20 km pe același traseu ; *vineri* — fond 100 km pe șoseaua Tulcea ; *sîmbătă* — circuit în Constanța. Iată, deci, că după disputele internaționale ale seniorilor din cadrul „Cupei București", acum sînt chemați și juniorii la confruntarea cu tinerii cicliști francezi și maghiari, de aceeași vîrstă. Reprezentanții cocoșului galic au sosit astă-noapte la Constanța, iar azi sînt așteptați și juniorii maghiari.

●●●

CAMPIONATUL DE ȘAH AL JUNIORILOR

BRAȘOV, 22 *(prin telefon).* În localitate au continuat întrecerile finalelor campionatului național de șah pentru juniori. Iată rezultatele înregistrate în runda a 3-a : *masculin :* Tratatovici — Mierluțiu 1—0 ; Teodorescu — Isachievici 1—0; Mihăilescu — Hîncu ½—½ ; Stoicescu — Al. Prundeanu 0—1 ; M. Prundeanu — Urzică 0—1 ; Hîncu — Teodorescu (întrep. runda II) 1—0 ; *feminin:* Niculescu — Gheorghe 1—0 ; Popa — Negroiu 0—1 ; Șovăială — Bogdan ½—½.

După 3 runde, în clasamentul general conduc Urzică (3 p) și, respectiv, Doina Negroiu (2½ p).

De la trimisul nostru special, HRISTACHE NAUM

JAN JANSSEN: „CEA MAI FRUMOASĂ ZI DIN CARIERA MEA SPORTIVĂ!"

● Și totuși francezii se bucură ● La Amsterdam, mai intîi tristețe, apoi entuziasm de nedescris ● Jacques Goddet :„ Niciodată, Tour de France n-a cunoscut un astfel de final" ● Rezultate negative la controlul antidoping ● Alte clasamente

Ciclistul olandez Jan Janssen este înconjurat de o mare de oameni după ce a terminat victorios Turul Franței.

Telefoto : U.P.I.—AGERPRES

PARIS, 22 (prin telefon). Istoria Turului Franței a ajuns la cea de a 55-a filă. Pe ea a fost înscrisă, **pentru prima oară, victoria unui ciclist olandez : Jan Janssen.** Fără îndoială, suporterii ciclismului francez au dorit o victorie a „cocoșului galic". A lui Poulidor, a lui Pingeon, a lui Guyot sau a lui Aimar. N-a fost posibil. Acuzat de indulgență în alcătuirea națională, Marcel Bidot și-a anunțat retragerea. Și, cu toate că în Bois de Vincennes n-a fost sărbătorit duminică seara un francez, parizienii și-au găsit, totuși, motive de a se bucura. Se bucură pentru faptul că pe tabloul de onoare al turului s-a înscris un nume de rezonanță în ciclismul profesionist internațional, numele campionului mondial din 1964, al unui sportiv de seamă, care va contribui la ridicarea prestigiului „Marii Bucle". Se bucură pentru că Jan Janssen socotește Franța o a doua patrie, pentru că concurează sub culorile unei mărci franceze (Pelforth-Lejeune) și pentru că vorbește limba franceză perfect. În sfîrșit, se bucură pentru că ultima lovitură de teatru, debarcarea cicliștilor belgieni de la conducerea cursei, a constituit un moment de emoție demn de renumele celei mai mari întreceri profesioniste din lume — Tour de France.

★

În timp ce Jan Janssen parcurgea, între Melun și Paris, drumul victoriei, la Amsterdam, inimile suporterilor lui se întristau. Din greșeală, un crainic-reporter al postului de radio Luxemburg a anunțat că, la jumătatea cursei, Van Springel avea un mare avantaj de timp față de Janssen. Așadar, posibilitatea victoriei, atît de așteptatei victorii, se spulberase în imaginația suporterilor olandezi. Dar, cînd spre sfîrșit s-a făcut prin intermediul televiziunii legătura cu camerele de luat vederi din Bois de Vincennes, tristețea a fost repede alungată și, în locul ei, a irumpt un entuziasm de nedescris. În mica localitate de lîngă frontiera cu Belgia, unde își are

(Continuare în pag. a 4-a)

MÎINE, ÎN Sportul

Ancheta ziarului nostru: „DELTA DUNĂRII ȘI VIITORUL EI TURISTIC"

- O dezvoltare armonioasă pe toate coordonatele
- Principalele zone de pescuit și vînătoare
- Atenție la oaspeții inaripați !
- Infrastructură turistică
- Cale ferată în jurul Razelmului

(XIV) POPAS ENERGETIC

Nu avem timp să vizităm Orșova, pentru că trebuie să întocmim procese verbale la căpitănia portului în legătură cu pagubele pe care ni le-a pricinuit vasul COMAROM. Reprezentantul societății de navigație M.H.R.T. a venit să constate valoarea despăgubirilor cerute.

Și pornim spre Porțile de Fier.

Dunărea e liniștită. Dar la kilometrul 247 stîncile își scot crestele de sub apă, fluviul fierbe. Ne îndreptăm spre malul iugoslav, în dreptul căruia s-a scobit celebrul șenal navigabil și care, spre deosebire de cele ascunse pe fundul albiei, e vizibil. Un perete masiv, curb, paralel cu malul sîrbesc, te obligă să treci pe aici ca printr-o ecluză. Lotca atinge 11 kilometri pe oră — ceea ce ni se pare ameților față de vitezele atinse pînă acum la rame.

Dar, surpriza nu constă în viteză, ci în botez.

Vechea tradiție a loților cere să fii botezat ca la trecerea Ecuatorului sau a Polului Nord. Și lotul nostru, Constantin Bildea, bonom și înveselit, ne toarnă fiecăruia cîte o cană cu apă în creștet. Emoționat, echipajul marmură „mulțumesc, nașule", trăgînd cu ochiul spre pupa.

Ne temem că am putea fi ajunși din urmă de către un „pasager" — și în acest spațiu îngust și cu ape repezi valurile devin periculoase.

Pronia cerească îi apără însă pe neofiți.

Un singur remorcher pătrunde în canal, urcînd spre amonte, dar înaintează atît de lent și cuminte, încît l-am putea înghesui într-un colț cu ramele noastre. Abia mai putem zări

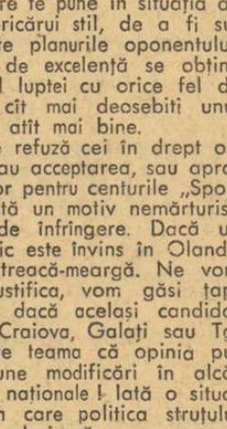

vechea și legendara locomotivă de la Șip, acea care trage spre amonte vasele la edec, cînd

Camil BACIU

(Continuare în pag. a 2-a)